

1. mar. 1843

FAKTA

Dato:

1. mar. 1843

Sidetæl:

Dagbog A, side 139

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit

Liv, København 1967, s. 149; Jesper

Svenningsen (red.): Seks år af et liv.

Johan Thomas Lundbye – Dagbøger

om tro, skæbne, kunst og kærlighed,

København 2018, s. 157

TRANSSKRIFTION

Aske-Onsdag 1 Martz

Der maa dog være en nøiere Forbindelse mellem mit Arbeid og mit Sind end jeg stundom har villet tilstaae. Jeg er ulige bedre tilmode, og virkelig kun fordi mit Arbeide ikke længer har det Kuende og Trættende for mig som tidligere. Ja, var det ikke allerede forkludret i Begyndelsen, da troer jeg at jeg skulde have magtet det nu, da jeg føler, hvorpaa det kommer an, nu da jeg med Glæde kan lokke Skjønheder frem af de enkelte Ting. En slem Ting forestaaer mig imorgen: en Overmaling af Luften;¹ det er misligt, men jeg har Mod dertil, kun opsatte jeg det til Askeonsdag var forbi, jeg vil ingen Askefarve have ind i den! jeg er forøvrigt ikke overtroisk paa den Maade.

¹ Gælder Lundbyes arbejde med En dansk kyst, Statens Museum for Kunst, KMS412 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. 134).

Aske-Tuesday Morning
1797
Marth

her med dog mere en tidligere Forbindelse mellem mit
 Arbeid og mit Sind end jeg stundom har villet tilstaae.
 Jeg er ulige bedrøvet, og virkelig kun fordi mit Ar-
 beide ikke længer har det Venende og Trøttende som mig
 som tidligere. Ja, var det ikke allerede forklædt i Be-
 gyndelsen, da tror jeg at jeg skulde have maaget det ind,
 da jeg føler, hvorpaa det kommer an, nu da jeg med
 Glæde kan lakke Skjønheder frem af de enkelte Ting.
 En stemmig forestaelse mig imorges: en Overmætning
 af Luft i det er ønskeligt, men jeg har Mad dertil,
 den opsatte jeg det til Aske onsdag var forbi, jeg vil
 ingen Askefarve have ind i den! jeg er forøvrigt ikke
 æstetisk, for den Maade.

8. Marth

Underlige Verden! hvor hænger jeg dog ved sig -
 hørtet drages jeg hemmende sine Glæder og ønsker
 at kunne dele den, men altid stades jeg tilbage og
 man føle mig som en fremmed Tugl, hvis Fødder
 imellem kan more, men som man dog nægter Alt,
 naar man heder en lidt af det Viden kaldes Rødder. De
 opstaaer Quædet saa naturligt har mig om at minne
 trokke mig tilbage fra den Verden, der ingen rigt-
 her for mig, tilbage til det dunkle Kjørt-kammer,
 lade det være min Gælle, Madens Billeder min
 Madonna, og saa sig Verden Farvel. Men, til at
 føle Munkeliv ruller endnu Bladet for hvidt gjen-
 men mine Aarer. En smuk, venlig Pige kan med